

Ο Σταυρός, σύμβολο των πόνων, των δοκιμασιών και των θλίψεων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 31 Ιουλίου μπροστά από τον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου, ο ιερός κλήρος και οι πιστοί υποδέχθηκαν τον Τίμιο Σταυρό από το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά, που όπως κάθε χρόνο συμπανηγυρίζει με τον πολιούχο της Βεροίας, λόγω της σημερινής τελετής της προόδου του Τιμίου Σταυρού.

Τον Τίμιο Σταυρό μετέφερε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως και Καθηγούμενος του Ιερού Προσκυνηματος Παναγίας Σουμελά Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας.

Εν συνεχεία τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου και συγχοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ.

Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Μετά το πέρας του Εσπερινού πραγματοποιήθηκε ιερά λιτανεία των λειψάνων του Αγίου Αντωνίου του Βεροιώως και του Τιμίου Σταυρού.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό :

Παραμονή τῆς ἑορτῆς τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, «ἦτοι τῆς ἐξόδου αὐτοῦ ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὴν πόλιν», κατὰ τὸν ἱερό Συναξαριστή, καί ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, ὑποδέχθηκε πρό ὀλίγου εἰς ἀνάμνηση αὐτῆς τῆς ἑορτῆς, ἡ ὁποία ἐτελεῖτο στή βασιλίδα τῶν πόλεων, τὸν τίμιον Σταυρό, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε, ὄχι ἐκ τοῦ μεγάλου παλατίου τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ἀλλὰ ἀπὸ τό ἱερό κατοικητήριον τῆς Παναγίας μας, τό ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελά, καί ἦλθε στήν πόλιν μας καί τὸν πανηγυρίζοντα ναό τοῦ πολιούχου μας ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, γιά νά ἀγιάσει τὸν κλῆρο καί τὸν λαό της, ὅπως ἄλλοτε τὸν λαό τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Καί σέ αὐτήν τὴν κατὰ τὴν παλαιὰ παράδοση ἑόρτιον ἡμέραν πού τιμᾶται ἰδιαιτέρως στήν Ἱερά Μητρόπολή μας ἐδῶ, στὸν ἱερό ναό τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, μαζί μέ τὴν ἁγία Σολομονή, τοὺς ἐπτὰ Μακκαβαίους παῖδες καί τὸν διδάσκαλό τους Ἐλεάζαρο, ἔχουμε τὴν χαρὰ νά χοροστατεῖ στὸν πανηγυρικό ἀρχιερατικὸ ἑσπερινὸ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σμύρνης, τέκνο καί αὐτός τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί προσφιλέστατος ἐν Χριστῷ ἀδελφός ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου καί ποιμενάρχης τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Σμύρνης, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται αὐτές τὶς ἡμέρες στήν Ἑλλάδα. Ἔτσι εἶχαμε τὴν μεγάλη χαρὰ νά τὸν ἔχουμε κοντά μας καί προχθές, κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Παρασκευῆς, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καί ἱαματικοῦ Παντελεήμονος στήν Παλαιὰ Μητρόπολη, ἀλλὰ καί σήμερα καί αὔριο στὸν ναό τοῦ πολιούχου μας, καί κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στή Νάουσα, στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό τῆς Μεταμορφώσεως, ὅπου διηκόνησε ὡς ἀρχιμανδρίτης, ἱερατικός προϊστάμενος καί ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος.

Δράττομαι, λοιπόν, καί πάλιν τῆς εὐκαιρίας νά τοῦ ἐκφράσω τὶς ὀλοκάρδιες εὐχαριστίες μου καί τὴν εὐγνωμοσύνη μου, ἀφενὸς γιατί ἡ παρουσία τοῦ μᾶς χαροποιεῖ καί μᾶς εὐφραίνει, καί ἀφετέρου γιατί καί μέ τὸν τρόπο αὐτὸ συμπαρίσταται καί συμμετέχει στή ζωὴ τῆς Ἱεράς μας Μητροπόλεως, ἀπὸ τὴν ὁποία καί ὁ ἴδιος ξεκίνησε τὴν πορεία του ὡς κληρικός.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἀπὸ καρδίας, Σεβασμιώτατε, γιά τὴν τιμὴν πού μᾶς κάνετε καί τὴν χαρὰν πού δίδετε σέ ὅλους μας, ὄχι μόνο στήν ἐλαχιστότητά μου, ἀλλὰ καί στοὺς πατέρες καί τὸν πιστὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, πού σᾶς γνώρισαν ἐδῶ, στήν Ἱερά

Μητρόπολή μας, στά πρώτα χρόνια τῆς διακονίας σας. Χαιρόμαστε ὅμως ἰδιαιτέρως πού σᾶς ἔχουμε χοροστατοῦντα καί ἱε-ρουργοῦντα σέ μία ἡμέρα ἢ ὁποία συνδέεται ἑορτολογικά στενότερα μέ τήν Κωνσταντινούπολη καί τήν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκ-κλησία, ὅπου ἀπό ἐτῶν διακο-νεῖτε, καθώς ὄχι μόνο, ὅπως προ-εῖπα, ἡ ἑορτή τῆς πρόοδου τοῦ τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ συν-δέεται μέ τήν Κωνσταντινούπολη, ἀλλά καί ἡ ἑορτή τῆς ἁγίας Σολο-μονῆς καί τῶν ἐπτά τέκνων της, συνδέεται μέ τόν πάνσεπτο Πα-τριαρχικό ναό τοῦ ἁγίου Γεωρ-γίου, στόν ὁποῖο θησαυρίζεται τό ἱερό λείψανο τῆς μητρὸς τῶν Μακ-καβαίων, τῆς ἁγίας Σολο-μο-νῆς.

Καί παρότι οἱ δύο αὐτές ἑορτές ἀλλά καί ὁ συνεορτασμός τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Βεροιέως δέν φαίνεται νά ἔχουν κάποια προ-φανῆ σχέση, στή θεολο-γι-κή τους ὅμως βάση συνδέονται, διότι ὁ Σταυρός, πού εἶναι τό σύμβολο τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου μας γιά τή σωτηρία μας, ἀποτελεῖ καί τό σύμ-βο-λο ὅλων τῶν πόνων καί τῶν δο-κιμασιῶν καί τῶν θλίψεων καί τῶν ἀγώνων πού ὑπομένει κάθε ἄνθρωπος πού πιστεύει στόν Θεό καί ἀγωνίζεται γιά νά ζήσει σύμ-φωνα μέ τόν νόμο καί τό θέλημά του.

Εἶναι τό σύμβολο τῆς καταφά-σεως τοῦ ἀνθρώπου στήν πρόσ-κλη-ση τοῦ Θεοῦ νά τόν ἀκολου-θήσει, κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου, «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολου-θεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀρά-τω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκο-λουθείτω μοι». Ὅποιος θέλει, δηλαδή, νά μέ ἀκολουθήσει, θά πρέπει νά εἶναι ἕτοιμος γιά θυσίες, θά πρέπει νά εἶναι ἕτοιμος νά στε-ρηθεῖ τήν ἀνάπαυση, τήν ἀπόλαυ-ση καί τίς ἀνέσεις του, θά πρέπει νά εἶναι ἕτοιμος νά ἀπαρνηθεῖ καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του, καί τήν ἴδια τή ζωή του, ἄν χρειαστεῖ, γιά χάρη μου.

Αὐτό ἔκαναν καί οἱ ἐπτά Μακ-καβαῖοι παῖδες, ἡ μητέρα τους ἁγία Σολομονή καί ὁ διδάσκαλός τους ἅγιος Ἐλεάζαρος. Μπορεῖ νά ἔζησαν τήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Δια-θήκης, μπορεῖ νά ἔζησαν σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία δέν ὑπῆρχε ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ὅμως ἐκεῖ-νοι θυσίασαν τά πάντα, θυσίασαν καί αὐτή τή ζωή τους, γιά νά μήν ἀρνηθοῦν τήν πίστη στόν Θεό, γιά νά μήν καταπατήσουν τίς ἐντολές του, γιά νά μήν ἐκπέσουν τῆς ἀγά-πης του, παραβαίνοντας τόν νόμο του.

Τό ἴδιο ἔκανε καί ὁ πολιοῦχος μας ἅγιος Ἀντώνιος. Σήκωσε μέ χα-ρά τόν βαρῦ σταυρό τῆς ἀσκη-τικῆς ζωῆς καί ὑπέμεινε μέ χαρά καί τούς κόπους καί τούς πειρα-σμούς καί τίς δοκιμασίες, ἀλλά καί τό ψῦχος καί τόν καύσωνα γιά χάρ-η τοῦ Χριστοῦ, καί ἔλαβε στό τέλος καί αὐτός, ὅπως καί οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι μέ τή μητέρα καί τόν διδάσκαλό τους, τόν στέφανο τῆς δικαιοσύνης.

Καί ὁ στέφανος αὐτός δέν ἦταν μό-νο γι' αὐτούς. Εἶναι καί γιά ὅ-λους ἐμᾶς, ἀρκεῖ νά θελήσουμε νά σηκώσουμε τόν σταυρό μας, ὅποι-ον σταυρό ἀναλογεῖ στόν

καθένα μας, καί ἔτσι νά ἀκολουθήσουμε τόν Χριστό, ἀντλώντας δύναμη καί ὑπομονή ἀπό τόν δικό του Σταυρό, πού θά προσκυνήσουμε σή-μερα, ἀλλά καί ἀπό τή χάρη τῶν τιμωμένων ἀγίων, τῆς ἀγίας Σο-λο--μονῆς, τῶν τέκνων καί τοῦ δι-δα-σκάλου τους, καί τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, τοῦ προστά-του καί πολιούχου μας.

Ἄς τό προσπαθήσουμε καί ἄς τό ἐπιδιώξουμε ὅλοι μας, ἀδελφοί μου. Ἀμήν.